

■ **Ім'я Волині**

Коли б у народного адвоката Сергія Сафулька не здригнулася рука, щоб натиснути на курок?

с. 2

Середа 5 жовтня 2022 року
№39 (16 783) Ціна 9 грн

Газета

ВОЛИНЬ
НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ **На перших ролях**

Валерій Залужний:

«Перемога у цій війні – лише передишка перед наступною»

Важливі слова Головнокомандувача ЗСУ – на с. 3

■ **Болить!**

Фото із сайту volyn.com.ua.

«Я стараюся якнайшвидше звідси втекти, бо немає таких слів, які б я могла їм в цей момент сказати.»

Роботу Тетяни Потоцької-Євчук на цій війні важко переоцінити.

Волонтерка поїхала на передову за тілом одного Героя, а привезла сімох...

Україна продовжує платити страшну, непомірно високу ціну за свою свободу

Леонід ОЛІЙНИК

У вівторок назавжди повернулися додому, на Волинь, семеро захисників України з Володимира, Маневичів, Турійська, Любомля, Ківерців, Городка Камінь-Каширського району. Як розповіла волонтерка Тетяна Потоцька-Євчук, вона сподівалася, що привезе з фронту тіло одного Героя, а потрібно було забрати сімох. Жінка каже, що намагається не брати в дорогу з собою родичів полеглих, адже нестерпно важко спостерігати за їхнім болем протягом усього шляху. Втім, відмовити інколи також неможливо.

— Сьогодні з нами повернувся з фронту брат загиблого. Він просто приїхав у морг і чекав поки я приїду, — розповідає, ледь стримуючи сльози, пані Тетяна. — Він ще учора спілкувався зі своїм братом, а сьогодні дізнався, що його вже нема. І як ти йому скажеш: «Не їдь зі мною?»

Волонтерка з перших днів війни повертає з передової тіла полеглих наших воїнів. Більше тридцяти годин в дорозі без сну, короткий перепочинок — і знову 30 годин сумного шляху назад. І так кожного разу.

— Дуже тяжко, адже ти розумієш, кого ти везеш, і знаєш, заради чого й заради кого вони загинули. Коли ж приїжджаєш, а тут біля моргу зібрані родичі... Я стараюся якнайшвидше звідси втекти, бо немає таких слів, які б я могла їм в цей момент сказати, — з болем каже волинянка.

Мікроавтобуси, на яких зображене велике число 200, приїхали до Луцька близько 8-ї години ранку. Їх на в'їзді в місто вже чекали люди в чорних хустинах, з червоними від сліз очима. Через місто їхали колоною у супроводі поліції, сигналізували... Лучани поспішали на роботу. На коліна ніхто не ставав. Хтось зупинявся на мить, схилив голову. Хотілося, щоб перехожі знали імена тих, кого везуть ці машини:

- **ОМЕЛЬЧУК АРТУР ІВАНОВИЧ** 1992 р. н., м. Володимир
- **МАНДЗЮК ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ** 1981 р. н., м. Маневичі
- **ПАВЛІК ЮРІЙ МИХАЙЛОВИЧ** 1979 р. н., м. Турійськ
- **ЦЮП'ЯШУК ІВАН ВІКТОРОВИЧ** 1997 р. н., м. Шацьк
- **ЛУКАШУК ЮРІЙ ІВАНОВИЧ** 2002 р. н., м. Любомль
- **РЕМІНСЬКИЙ СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ** 1980 р. н., с. Городок
- **МІЩУК СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ** 1987 р. н., м. Ківерці.

■ **У номер!**

«Діють, як орки»: в місті на Волині від світла і газу відключили приміщення мерії

У Горохові кабінети міської ради вчора були порожніми — міський голова Віктор Годик відправив усіх працівників додому через те, що будівлю залишили без світла та газу

Василь РОГУЦЬКИЙ

Це безпрецедентна подія навіть для мирного часу, не кажучи вже про воєнний стан. Адже ті, хто має забезпечувати життєдіяльність громади, не можуть цього робити. Міська рада паралізована без снарядів та бомб.

Прокоментувати ситуацію ми попросили міського голову Віктора Годика (на фото).

— Навіть не знаю, як можна назвати такі дії, — сказав він. — На таке могли піти тільки люди з вкрай низьким рівнем відповідальності. Діють, як ті орки. Лиш би нашкодити. При тому, що в приміщенні є кімнати з обмеженим доступом. Я був змушений відпустити додому усіх працівників.

«Міська рада паралізована без снарядів та бомб.»

За словами Віктора Годика, ніякої заборгованості перед комунальниками міська рада не має. Тож відключення комунальним підприємством «Райтеплобуд» світла та газу він називає «політичним», яке було б неможливим без відома голови районної ради Олександра Омельчука.

— Заборгованостей ми не маємо, заплатили з початку року понад 400 тисяч гривень, — продовжує голова. — Про ситуацію я повідомив голову районної адміністрації, в курсі й обласна адміністрація.

Як відомо, міська влада та районна рада вже тривалий час мають суперечки за майно, зокрема і за приміщення міської ради. Віктор Годик каже, що міська рада уже виграла суд першої інстанції. Апеляційний розгляд призначений на 18 жовтня. Але опоненти наважились та ось такий дикий крок.

Як в цій ситуації відновити діяльність мерії?

— Я в будь-якому випадку буду шукати варіанти під'єднати будівлю до електричної енергії. Мушу це зробити, — відповідає Віктор Годик. ■

«Опоненти наважились на ось такий дикий крок.»

Колишній прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон стане президентом британської ініціативи «Консерватори-друзі України». Сподіваємось, він передзвонить до Маска і скаже: «Ілоне, ти не маєш рації!»

■ Ім'я Волині

Фото із сайту volyn24.com.

«Клієнт має знати правду. Іноді неприємну. Реальну і неприховану. Правда рятує адвоката».

Коли б у народного адвоката Сергія Сафулька не здригнулася рука, щоб натиснути на курок?

Переконані: після слова «адвокат» чи не кожен волинянин сказав би: «Сергій Сафулько». А наступними словами були б «авторитетний» і «народний». Про таке визнання, певно, може мріяти кожен представник будь-якої професії. Сьогодні, напередодні свого 75-ліття, заслужений юрист України, член Вищої ради юстиції у 2004–2014 роках, ексголова Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури при Кабінеті Міністрів України, ексвіцепрезидент Спілки адвокатів України, член Спілки журналістів України Сергій Сафулько дає відповіді на запитання анкети від газети «Волинь», на сторінках якої він протягом багатьох років допомагав із юридичними консультаціями

АНКЕТА ДЛЯ ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ»

1. Прізвище, ім'я, по батькові: Сафулько Сергій Федорович.

2. Якби не адвокатура, то... Тільки адвокатура. Поза нею я себе не мислю і не уявляю.

3. Яке гасло для себе як для адвоката ви б виокремили? Клієнт має знати правду. Іноді неприємну. Реальну і неприховану. Правда рятує адвоката.

4. Одна зі справ, яка особливо запам'яталася... Запам'ятовується найбільше та, яку адвокат програв, де не зумів переконати, допомогти. Таких, на жаль, теж немало. Генерального директора одного з медзакладів незаконно звільнили з роботи. Ми добились його поновлення на посаді. Роботодавця, щоб не виконувати рішення суду, ліквідував установу. Уявляєте, щоб не допустити поновлення, орган місцевого самоврядування вирішив – ні більше ні менше – ліквідувати медзаклад, шляхом різних махінацій виключив лікарню з так званого ЄДРПОУ – реєстру юридичних осіб і фізичних осіб-підприємців. Звичайно, ніяка стягнута моральна шкода не компенсує тих страждань, які відчуває людина від такого безсилля. Але такі факти, на жаль, є.

5. Ніколи б не став адвокатом для... Одне із правил адвокатської етики є таким, що за певних обставин адвокат не має права вибирати – захищати чи ні. Якщо ж така змога є, то я не берусь за захист убивць, гвалтівників.

6. Чи є люди, яких було б варто посадити, а ви їх «виправдали» в суді? Якщо я прошу суд про виправдання, то маю для цього правові і моральні підстави. Якщо ж не переконаний у такій позиції і маю з клієнтом розбіжності, я не іду з таким клієнтом до суду. Такі колізії трапляються.

7. Якби ви представляли в суді росію, знайшли б хоча б один аргумент на її захист? Я ніколи не представляв би росію, на її захист аргументів не існує. Можна говорити про деякі аргументи для захисту її окремих громадян, але не росії. Виправдань її діям не існує, як і аргументів на її захист.

8. Натиснули б на спусковий гачок, якби побачили перед собою путіна? Думаю, це зроблять, оскільки охочих дуже багато. Я в тому числі.

9. Чому відмовились промінати Луцьк на якість більше місто? Луцьк – досить гарне місто. Затишне, комфортне. Правда, в останні роки трохи занепало. Але красивим його мусять зробити люди, його мешканці. В тому числі шляхом обрання належного врядування.

10. Що і хто вам надає сили? Скажу коротко: сім'я.

11. Яку книгу взяв би на безлюдний острів? Не тільки на безлюдний, а і на перенаселений – Біблію. Повний текст. В перекладі Івана Огієнка.

12. З ким із людей, яких не знаєте особисто, хотіли б побалакати за кавою? З усіма, з ким я хотів і мав змогу побалакати за кавою, я уже балакав і зустрічався. Рано чи пізно. Без персоналій.

13. Країна, яку я раджу відвідати кожному українцеві після війни... Після війни кожен українець має відвідати ... Україну.

14. У Бога насамперед я запитав би... Чим завинила Україна перед Богом за такі страждання, кров і сльози, що вилились на її голову? Як нам виправити такі гріхи, щоб дійсно – більше ніколи!

15. Чому Україна перемаже? Бо цього хоче Бог. З ним Україна перемаже це зло, яке випало на її долю. ■

■ Знай наших!

Фото із сайту suspiine.media.

Дмитро Адамчук: «Ну не могу я взяти з них гроші».

Водій Борода пообіцяв військовим після Перемоги збрить бороду, яку носить 27 років

А поки що шофер із тридцятилітнім стажем Дмитро Адамчук, який їздить за маршрутом «Луцьк – «Шацькі озера», від початку повномасштабної війни возить захисників безплатно

Богдана ШЕВЧУК

На автостанції чоловіка усі називають Борода, бо з нею водій ходить вже багато років. А «Суспільному телебаченню» він розповів, що безплатно почав возити військових, бо звернув увагу на їхні руки.

— Видно, що в них дійсно руки обстріляні, як то говорять. І я так подивився. Ну не могу взяти з них гроші! Ці кошти хай ідуть їм на користь, на здоров'я, на їхні сім'ї. Я вважаю, що це моя допомога нашим військовим. Чим можемо, тим поможемо, — говорить чоловік.

Один із тих, хто в дорозі познайомився з Бородою, — військовослужбовець 100-ї бригади ТРО Волині Сергій Хомінський (до речі, позаштатний кореспондент газети «Волинь». — Ред.). Каже: вже двічі їхав із Луцька до Шацька. Шофер платити за проїзд

заборонив.

— Водій мене помітив і на всю платформу буквально заволав: «Чоловіче, ти куди? Ти забув, що я з військових плати не беру?» Я намагався протестувати, але він знову був невблаганним. Цього разу в салоні було троє військових, і він із жодного

« — Чоловіче, ти куди? Ти забув, що я з військових грошей не беру? — гукає пан Адамчук. »

не взяв грошей, — розповідає Сергій Хомінський.

До речі, після численних спільних поїздок декілька воїнів домовилися із Дмитром Іллічем зустрітись

не за кермом. Водій зустрів погодив і пообіцяв захисникам, як повернуться з перемогою України, збрить свою бороду, яку носить уже 27 років.

— Згідно із законом учасники бойових дій мають право на безоплатний проїзд, — розповіла «Суспільному» заступниця начальника відділу транспорту та пасажирських перевезень обласної військово-цивільної адміністрації Алла Ганіч. Але, з її слів, на практиці вирішує перевізник, везти військового за гроші чи без, бо держава цих грошей не компенсує. Витрати за перевезення пільгових категорій населення лягають на органи місцевого самоврядування або ж на перевізників.

Водій Дмитро Адамчук зазначив, що благодійні поїздки для військових погодив із перевізником. Той не проти допомоги бійцям.

Джерело: suspiine.media. ■

■ Оце так!

Розробляти мідні руди на Волині буде проросійський олігарх?

Одіозний Вадим Новинський (на фото) викупив частку в компанії, яка має спецдозвіл на таку діяльність у нашій області. Серед її партнерів також структура, яка допомагала викупувати заводи та шахти для групи «Метінвест», де олігарх має блокуючий пакет акцій

Леонід ОЛІЙНИК

Наприкінці вересня цього року компанія Новинського «Смарт Холдинг Н.В.» (Нідерланди) отримала контроль над 24,99% капіталу ТОВ «Інтер Актив» (Київ). Це товариство в травні 2022-го купило спецдозвіл на рудоносне поле Заліси-Шменьки, що на Ратнівщині.

Також частки цієї структури викупили: Misandycso Holdings Ltd (Кіпр), яку також пов'язують із проросійським олігархом, — 24,99%, ТОВ

«Малахіт видобуток» (Кіпр) — 0,02%.

Другу половину статутного капіталу власника залишив за собою бізнесмен Ігор Воронов.

У компанії Новинського кажуть, що поки що вивчають інвестиційний потенціал мідних родовищ в Україні. Власники дозволу мають право лише на геологічне вивчення та дослідно-промислово розробку родовища. Вони оцінюють обсяг потрібних інвестицій у 10 мільйонів доларів.

Довідково: Вадим Новинський — бізнесмен вірменського походження, проросійський політик, який отримав українське громадянство за наказом Януковича у 2012 році. До цього він мав паспорт рф (можливо має і досі). Ярий прихильник упц (мп).

■ Погода

Пані Осінь нарешті зніме

дощовик

Нас чекає ясна і тепла погода. Час гуляти золотими парками і слухати шелест листя під ногами...

За прогнозом синоптиків Волинського гідрометцентру, **7 жовтня буде ясно, без опадів.** Вітер південно-західний, 3–5 м/с. Температура вночі — 10 градусів тепла, вдень — 16. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1996-му — плюс 26, а найхолодніше — 1979-го — мінус 6,2 градуса.

8-го хмарно буде лише вранці, дощу не прогнозують. Вітер південний, 5–10 м/с. Температура вночі — плюс 9, удень — 19.

9-го увесь день буде похмурим, без опадів. Вітер північно-західний, 8–10 м/с. Вночі — плюс 12 градусів, вдень — плюс 17.

У Рівному 7 жовтня буде сонячно. Температура вночі — 10 градусів тепла, вдень — 16. **8-го — ясна погода, без опадів.** Температура вночі — 9 градусів, вдень — 18. **9-го весь день буде похмурим, без опадів.** Вночі — плюс 12, вдень — 16. ■

■ На перших ролях

«Перемога у цій війні — лише передишка перед наступною»

Відомий американський журнал «Тайм» помістив на першу сторінку фото Головнокомандувача Збройних сил України генерала Валерія Залужного, який заявив, що нинішня війна з росією — для українців не остання, будуть ще

Фото із сайту time.com.

Василь КІТ

«Судячи з того, що я особисто знаю про росіян, наша перемога не буде фіналом. Наша перемога стане можливістю зробити перепочинок і підготуватися до наступної війни», — сказав Залужний.

Український полководець також розповів про підготовку до повномасштабної війни і як вдалось ввести ворога в оману. «Не можна ні з чим сплутати запах війни, і це вже було в повітрі. Я боявся, що ми втрачимо елемент несподіванки. Нам потрібно було, щоб противник думав, що ми всі розгорнуті на своїх звичайних базах, куримо траву, дивимось телевізор та постимо у Facebook», — розповів Головнокомандувач.

За його словами, на початку повномасштабного вторгнення РФ Україна мала два стратегічні завдання: «Ми не могли дозволити Києву впасти. А на всіх інших напрямках — повинні були знекровлювати росіян, навіть якщо в деяких місцях це вимагало відступу». Генерал

каже, що побачив ефективність такої стратегії десь на шостий день війни, коли росіяни не змогли взяти аеропорти навколо Києва, водночас вони просунулись доволі далеко і тим самим оголили свої тили постачання.

Валерій Залужний також розповів, що здивувався, коли американський колега Марк Міллі спитав його щодо намірів евакуюватися. «Я сказав йому: «Я вас не розумію. Для мене війна розпочалася в 2014 році... Я не тікав тоді, і зараз не збираюся тікати».

«Для мене війна розпочалася в 2014 році... Я не тікав тоді, і зараз не збираюся тікати.»

А щодо тактики росіян, то нею головний український військовик залишився задоволений, адже ворог, наразившись на опір, не шукав інших підходів: «Вони просто кидали своїх солдатів на за-

Бути на першій сторінці Time — це світове визнання. І назва статті з одного слова — «Генерал» — красномовне цьому свідчення.

бій. Вони обрали сценарій, див!» — сказав наш Валерій який мені найкраще підхо-

■ Резонанс

А ще недавно Ілон викликав Путіна на бій за Україну... Програв без зброї?

Маск усе ще підтримує Україну, але є нюанс

Американського бізнесмена і винахідника хвилює шкода, якої війна може завдати світові

Василь КІТ

«Я все ще дуже підтримую Україну, але переконаний, що масштабна ескалація війни завдасть великої шкоди Україні і, можливо, світу», — написав Ілон Маск, відповідаючи на твіт Зеленського. Як відомо, глава нашої держави на своїй сторінці в Twitter відреагував на допис американця, запропонувавши два варіанти вибору для нього: «Що Ілон Маск обирає: тих, хто підтримує Україну, чи тих, хто на боці росії?»

Бізнесмен-винахідник вважає, що масштабна ескалація війни може заподіяти великої шкоди як Україні, так і світові. Також він зазначив, відповідаючи коментаторам, що його компанія SpaceX продовжує фінансово підтримувати боротьбу України проти збройної агресії росії.

«Наразі SpaceX витратили зі своєї кишені на включення та підтримку Starlink в Україні близько \$80 млн. Наша підтримка росії становить 0 доларів. Очевидно: ми за Україну. Спроба повернути Крим призведе до масової загибелі, ймовірно, невдачі та ризику ядерної війни. Це було б жахливо для України та Землі», — написав Маск.

У понеділок ввечері Ілон Маск запостив скандальне голосування щодо неприйнятних для України умов досягнення миру з росією. Зокрема, він пропонує повторити «референдуми», але вже під наглядом ООН, а також залишити Крим у складі росії. При цьому, як зазначає винахідник, Київ повинен забезпечувати Крим водою. Також, за пропозицією Маска, Україна має стати нейтральною країною. Допис Маска викликав бурхливу і обурливу реакцію з боку українців. «Це, звісно, сумно, що російська пропаганда діє навіть на найсвітліші уми», — написав у Твіттері і п'ятий Президент України Петро Порошенко. ■

Погляд

Василь УЛІЦЬКИЙ,
редактор
відділу політики
газети «Волинь»

Як вони могли?

Ще й досі можна чути від земляків це запитання, коли мова заходить про напад росії на Українську державу і намагання моковитів вкотре вчинити геноцид нашого народу. Хоч для самих росіян у цьому нема нічого нового і незвичного. Вони це роблять останні кілька сотень років

Потужна вічова Новгородська республіка проіснувала понад три століття. Є думка, що якби московські князі її не підкорили, то на місці Великого Новгороду виник би четвертий східнослов'янський народ. Але після завоювання Новгородської республіки Іваном III у 1471 році кремлівські намісники стратили в Новгороді багато знатних людей, виселили з міста 50 купецьких сімей та кілька тисяч бояр, а на їхнє місце прислали служивих людей із московії. Нічого не нагадує?.. Рівно через 100 років Іван Грозний довершив знищення Новгороду — просто влаштував кількатижневу жорстоку розправу над усіма жителями без розбору. За даними літопису, вбивства тривали 5 тижнів і щодня на той світ опричники відправляли 500–600 людей. Немовлят спалювали, прив'язавши до матерів. Звісно, після цього Новгород втратив свій колишній статус самобутнього та впливового міста.

У 1708 році московські карателі знищили гетьманську столицю Батурин, вирізавши майже усіх жителів, включаючи жінок та дітей. Про різанину як про варварський акт писали тодішні європейські газети.

Є такий «руський город» Сочі. До 1860-х років узбережжя Чорного моря в один і другий бік від цього міста населяли черкеси (адиги). російська імперія їх не просто підкорила, а вичистила з їхньої батьківщини — 90% черкесів були або вбиті, або виселені в Османську імперію. Під час переправлення в переповнених кораблях значна частина людей потонула або померла від виснаження. Ці дії Грузія офіційно визнала геноцидом черкесів.

Під час депортації усіх (!) кримських татар у 1944-му з їхньої рідної землі загинула щонайменше третина цього народу. Депортаціям також піддавались інгуші, чеченці, балкарці, калмики та інші народи.

Голодомор 1932–1933 років, коли імперія вбила голодом щонайменше 4 мільйони українців, — один із найстрашніших злочинів взагалі в історії людства.

Тож не питаєте, «як вони могли». Могли, бо це і є суть існування російської імперії і суть її так званого «глибинного народу».

Дивує, як могли ми це забути. Сподіваюсь, більше такої помилки наші нащадки не зроблять, — не забудуть. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Тарас ЧАБАН — боєць із міста Нововолинська;

Олександр ТИХОНОВ — військовослужбовець із села Дерно, що на Ківерцівщині;

Роман САМУСЕНКО — боєць із села Федорівка Володимирського району;

Руслан БУДЬ — боєць із села Комарове, що на Маневиччині;

Олексій ПЛОХУШКО — боєць із села Новоукраїнка, що на Маневиччині;

Сергій РЕМІНСЬКИЙ — боєць із села Городок, що на Маневиччині;

Володимир ЧУЙКО — боєць із села Комарове, що на Маневиччині;

Віталій ТУРКО — боєць із селища Любешова;

Яків ТРОЦЮК — боєць із села Синове, що на Старовижівщині;

Василь МАКАРОВ — боєць із Деревок, що на Любешівщині;

Василь НЕДЕЛЮК — боєць із села Хощунь, що на Любешівщині;

Сергій ОГРЕБЧУК — боєць із села Мала Осниця, що на Маневиччині;

Олександр НОВОСАД — боєць із міста Рожиченці (уродженець села Ясенівка, що на Рожиченщині);

Дмитро БУДНЕВСЬКИЙ — військовослужбовець із міста Володимира;

Володимир РЕДЬКОВИЧ — боєць із села Величчя, що на Ратнівщині;

Юрій ГЕРАСЮК — боєць із села Верхівка Луцького району;

Сергій МІЩУК — боєць із міста Ківерці;

Богдан КРИКОНЧУК — боєць із села Глухи, що на Старовижівщині;

Юрій ПАВЛІК — військовослужбовець із селища Турійська;

Іван ЦЮП'ЯШУК — боєць із селища Шацьк;

Артур ОМЕЛЬЧУК — боєць із села Підгайці Володимирського району;

Олександр МАНДЗЮК — боєць із селища Маневичі;

Юрій ЛУКАШУК — боєць із села Приріччя, що на Любомльщині.

■ Прямая мова**«Країна бореться, поки боретесь ви особисто»**

Пропонуємо прочитати найяскравіші за тиждень думки і цитати

ВАЛЕРІЙ ЗАЛУЖНИЙ,
Головнокомандувач ЗСУ, про
мобілізацію в Росії:

«Широкомасштабний наступ противника не злякав нас. Більше того, ми об'єдналися та гідно зустріли ворога. Оголошення мобілізації в Росії є тому підтвердженням. Сотні тисяч чоловіків та жінок захищають рідну землю, власні домівки, своїх дітей і майбутнє України. Тому жодні заяви військово-політичного керівництва країни-агресора не вплинуть на нашу готовність боротися за свою свободу. Ми знищимо всіх, хто зброєю прийде на нашу землю – чи добровільно, чи за мобілізацією. Тримаймо стрій! Перемога буде за нами!».

РОМАН ДОНІК, волонтер, про реакцію
військових на мобілізацію в Росії:

«Я не знаю, скільки людей відмовляється окупант. І насправді мені до того нема діла. Бо для нас це нічого принципово не змінює. Будемо битися. Буде важко, але в нас нема іншого вибору. Нам його не залишили. Ми приречені перемогти. Бо інакше, як показали звільнені території, нас усіх знищать та закатують. А ще вони показали, що, захоплені військових та людей, які загинули зі зброєю в руках, в десятки разів менше, ніж закатованих цивільних. Проста арифметика. Нас йдуть нищити. Шанси дуже сильно виростають, коли ми б'ємось. Чим ефективніше б'ємось, тим вищі шанси на перемогу. Просто як двері. Важко, виснажливо, але просто».

РОМАН ШРАЙК, блогер, про так зване
приєднання окупованих територій
України до Росії:

«Путін сам не зрозумів, що натворив. Він думає, що, прирівнюючи Донецьк, Луганськ, Херсон і Мелітополь до російських міст, створив психологічний бар'єр, невидимий кордон. А насправді він остаточно зруйнував психологічний бар'єр між звільненням Бердянська і Сімферополя».

СЕРГІЙ МАРЧЕНКО, блогер, підприємець,
про ймовірність ядерного удару:

«На мою думку, вірогідність глобального ядерного конфлікту дорівнює нулю. Немає жодної країни в світі, включено з Росією, в чий інтерес це було б. Зберігається реальна загроза тактичного ядерного удару на фронті. Але поки що це не ризики цивільних. Тому якщо ви цивільні та живете далеко від лінії фронту, видихайте і живіть нормальним життям. Ніхто вас в ядерний пил не зітре. «Стиралка» ще не виростає. Не слухайте путіна і експертів, що транслюють власні страхи на вас, щоб зробити собі терапію за ваш рахунок. Думайте логічно і не піддавайтеся страху. Виховуйте дітей, займайтеся спортом, майте здоровий сон, працюйте, допомагайте армії з усіх сил. Країні треба ви, мої любі друзі! Країні треба ваш ресурс. Країна бореться, поки боретесь ви особисто. Не дамо путіну жодного шансу!».

ПАВЛО КЛІМКІН, експерт з закордонних
справ, про внутрішню ситуацію в Росії:

«Протести проти мобілізації в РФ поки менші, ніж нам би хотілося. Але вони суперважливі. Володимира Путіна перестануть боятися всередині країни, навіть палять його портрети. Він втратив репутацію сильного і непереможного. Спочатку у світі, зовні, а тепер і всередині. Саме тому він і погрожує ядерними ударами. Не для того, щоб отримати воєнну перевагу, це неможливо... Сьогодні Путін сказав, що хоче, щоб Росію поважали, маючи на увазі: його та Росію. Застосувати ядерну зброю, щоб повернути собі назавжди втрачену повагу, – саме з таким режимом ми маємо справу. Але коли режиму більше не бояться, то це початок його кінця. Так було із всіма імперіями. А якщо російський режим застосує ядерну зброю, то у всіх підручниках буде через кому з Гітлером, тільки на першому місці».

ПІЛИП ДУХЛІЙ, військовослужбовець,
підприємець, про ставлення до росіян:

«Так, вони ще достатньо сильні, аби чинити нам спротив і окупувати наші землі. Але це вже агонія. І ми сміємося з них... Ми сміємося, бо вже немає сліз. Залишилась тільки лють і бажання вбивати і гнати цю наволоч подалі від нашої землі, наших домівок. А може, я помиляюсь? Немає ненависті, немає й русофобії. Є гідь, русогідь. Та сама огида, що її відчуває українець, повертаючись до оселі, де були російські солдати. Хочеться вимити хату хлоркою та освятити. Росіяни, ви смішні й огидні». ■

■ Резонанс**Порошенко запропонував «Формулу Перемоги» над путіним**

«Немає часу вагатися – час діяти»

«Настав час визнати Росію державою-спонсором тероризму. Депутінізація потрібна не тільки Росії. Світ потребує депутатів».

Ольга СОКОЛОВА

«Що нам потрібно, щоб виграти цю війну? Підтримуючи ідеї Президента Зеленського щодо «Формули миру», хочу запропонувати нашу «Формулу Перемоги», – про це заявив п'ятий Президент на міжнародній безпековій конференції у Вісбі на шведському острові Готланд.

озброєння Збройних сил України на озброєння стандартів НАТО. Ця ініціатива також сприятиме розвитку військової промисловості західних країн», – вважає Порошенко.

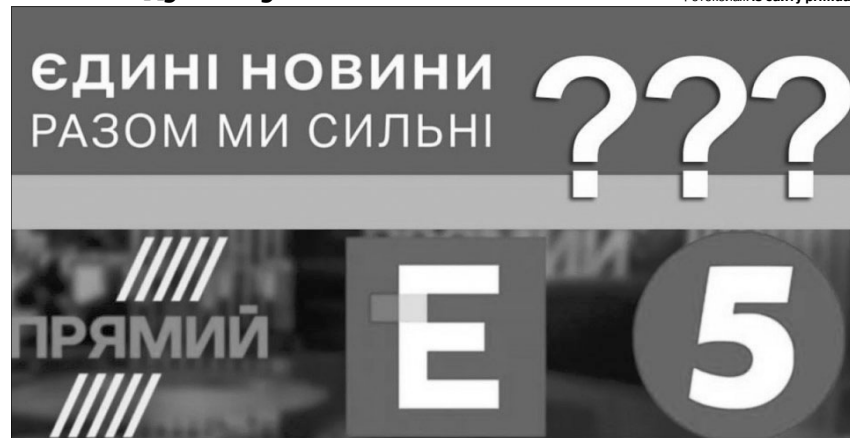
2. «Більше санкцій проти Росії та її союзників – Білорусії, Ірану, Сирії. Путінська ескаляція не залишає іншого вибору, як посилити економічний тиск. Якщо зараз не час для повного ембарго

«Якщо ми хочемо довготривалого миру, безпеки та стабільності для всіх – почнемо з миру, безпеки та стабільності в першу чергу для України. Це станеться лише після того, як Україна стане повноправним членом як ЄС, так і НАТО.»

Отже, 5 ключових елементів для перемоги України від Петра Порошенка.

1. «Більше зброї Україні! Важке озброєння стандартів НАТО, бронетехніка, танки, реактивні винищувачі, ракетні системи та системи ППО. Повне та системне пере-

на енергетичні ресурси та торгівлю з країною-агресором, то коли настане такий час? За 6 місяців війни проти України Росія щодня отримувала 900 мільйонів доларів США за експорт своїх енергоресурсів. Близько 85 мільярдів доларів США заплатив ЄС. Ваші гроші за газ ви-

■ Свободу слову!

Поверніть в ефір патріотичні канали!

«Єдиним новинам» потрібна альтернатива!

Європейський Союз критикує заборону телеканалів опозиції

Ольга СОКОЛОВА

Посол Німеччини в Україні Анка Фельдгузен розповіла, що ЄС не публічно закликає Київ дати телеглядачам вибір, альтернативний до марафону «Єдиних новин». Про це вона сказала в інтерв'ю «Європейській правді». Її запитали, яка позиція Берліна щодо тих кроків, які в Україні критикують як антидемократичні. Йдеть-

ся про відключення від цифрового мультимедіа трьох телеканалів – «5 каналу», «Прямого» та «Еспресо».

«У нас є спільна мета – щоб Україна залишалася демократичною і під час війни.»

Дипломатка погодилася з критикою такого кроку. «Ми, можливо, не публічно, але весь час говоримо про

трачаються не на підвищення добробуту простих росіян. Вони витрачаються на війну, на ракети, танки, вбивства українців і підготовку до війни із Заходом. Не інвестуйте у війну!».

3. «Настав час Глобальної антипутінської коаліції. Ми маємо визнати, що поки Путін буде при владі в Росії, доти Росія буде воювати з Україною та з демократичним світом. Настав час визнати Росію державою-спонсором тероризму. Депутінізація потрібна не тільки Росії. Світ потребує депутатів. У тому числі через міжнародний трибунал за те, що вони заповділяли Україні та світовому порядку. І шляхом вигнання Росії з ООН – так само, як СРСР був викинутий з Ліги Націй».

4. Збільшення фінансово-економічної підтримки України. «Нам потрібно відновити нашу економіку, промисловість, підтримати людей. Через війну українському бюджету щомісяця не вистачає 5 мільярдів доларів. Ми називаємо це «План Маршала 2.0 для України».

5. «Прискорити членство України в ЄС та НАТО. «Жодна інша гарантія безпеки не зрівняється з членством в НАТО або не замінить його. Якщо ми хочемо довготривалого миру, безпеки та стабільності для всіх – почнемо з миру, безпеки та стабільності в першу чергу для України. Це станеться лише після того, як Україна стане повноправним членом як ЄС, так і НАТО, – заявив Порошенко. – Я вітаю подання Україною заявки на вступ до НАТО. Це правильне та стратегічне рішення, яке я так довго відстоював. Воно має бути якомога швидше розглянуте, і я розраховую на сприяння з боку наших партнерів в НАТО у цьому процесі. Немає часу вагатися – час діяти». ■

ці речі з українським урядом. У нас є спільна мета – щоб Україна залишалася демократичною і під час війни», – відповіла Анка Фельдгузен. За її словами, у ЄС усвідомлюють, що інформаційна війна є складовою сучасних війн, і партнери розуміють, чому Україна заборонила проросійські канали, але оскільки під обмеження потрапили не лише вони, Київ уже неодноразово закликає переходити до більш відкритого інфопростору. На уточнення журналіста про те, чи йдеться про відхід від «єдиного марафону», посол сказала, що це може бути одним із прикладів того, що варто зробити. «Люди повинні мати альтернативні джерела інформації. Мені здається, що всі ваші політичні сили зараз – патріотичні. Усі хочуть, щоб Україна перемогла. Можливо, є різні погляди, але все-таки всі – патріоти. А людям треба дати можливість обирати, що вони хочуть дивитися», – зазначила Анка Фельдгузен. Можливо додати, що тотальна державна пропаганда, відсутність критики влади, переслідування опозиції – це шлях Росії та інших авторитарних і тоталітарних держав. Якщо Україна хоче йти іншим шляхом – шляхом демократії, вільних виборів і децентралізації, то наша влада має перестати бояться різних думок і дозволити альтернативні патріотичні ЗМІ, – навіть без нагадування і прохання про це з боку західних держав. ■

■ Нескорені

«Біль ти можеш витримати будь-який. Але голод – ні»

Морпіх, який захищав Маріуполь, розповів про найбільше випробування у полоні

Фотоколаж із сайту nv.ua.

Фото з Михайлом Діановим облетіло увесь світ. А сам він просто каже: «Ми не любимо, коли нас називають героями! Герої лежать в землі!»

■ Надія КЛОЧКО

Російські окупанти в Оленівці морили голодом українських військових з «Азовсталі». Їжі давали дуже мало, і вона була жакливої якості. Про це розповів звільнений 21 вересня морський піхотинець, старший сержант Михайло Діанов (на фото) в інтерв'ю Front 18. «Це найгірше знущання, на мою суб'єктивну думку. Тебе можна різати, бити, намотувати скотч на голову, біль ти можеш витримати будь-який. Але голод – ні. На

«В Оленівці ми їли комбікорм без солі. Сіль була заборонена, щоб ми не отримували мінеральних речовин.»

«Азовсталі» якісь продукти можна було роздобути. Тоді як в Оленівці ми їли комбікорм без солі. Сіль була заборонена, щоб ми не отримували мі-

неральних речовин», – розповів морпіх.

Раціон був такий: сніданок – тарілка комбікорму емністю як великий одноразовий стакан. На вечерю – знову варений комбікорм. «На обід – їхні так звані щі. Це вода і квашена капуста. Трохи капусти, і, якщо дуже пощастить, попадеться шматочок картоплі. Давали такий шматочок хліба, як батончик «Снікерс», три рази на день», – зазначив Діанов.

Аби нормально спати, він примудрявся відкласти дещо з денної їжі на вечір, і їв свою вечерю прямо перед сном. «Якщо цього не зробити, не поїсти перед сном, ти закриваєш очі і бачиш еклери і варену згуцонку. Я не бачив сім'ю, мені не цікаво було, чи вільна Україна, нічого не цікавило», – додав військовослужбовець 36-ї окремої бригади морської піхоти. До російських лабет він важив 86 кілограмів, нині – 63...

Зараз Михайло Діанов готується до тривалого лікування за кордоном. Він потрапив до російського полону з важким пораненням рукою. За час у неволі поранена рука не зрослася, у ній бракує 4 сантиметрів кістки. ■

■ Новини

Водії масово штурмують електроопори

На Волині останнім часом сталося декілька дорожньо-транспортних пригод

■ Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Уселі Перемиль Берестечківської територіальної громади на одній із вулиць вранці люди побачили пошкоджену електроопору. Водій втік, але сховатися не вдалося. Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління

поліції ГУНП у Волинській області по гарячих слідах встановили, що аварію скоїв на своєму ВАЗ 39-річний житель села Колодеже. На порушника складено адміністративні протоколи.

Ще одна автопригода трапилася в с. Підбереззя. Правоохоронці розшукують «шумахера», якому вночі теж стало замало проїжджої частини дороги. Врізавшись у стовп, водій залишив місце ДТП.

Також днями судили керманіча авомобіля Renault 19, який

7 травня влетів в електроопору на проспекті Відродження в обласному центрі.

Його оштрафували на 17 тисяч гривень та позбавили права керувати транспортними засобами на три роки. До речі, внаслідок цієї ДТП постраждав підліток 2006 року народження, отримавши тілесні ушкодження середнього ступеня важкості. Між обвинуваченим та потерпілим було укладено угоду про примирення, яку суд затвердив. ■

РЕКЛАМА

Працюємо за попереднім записом.

ПП БУРМАКА Н.П.
8, 15, 22 жовтня

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36;
м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

■ Пульс тижня

В «Устилузі» у керманіча буса виявили наркотики

Спроби незаконного переміщення заборонених речовин через українсько-польський кордон завадили прикордонники Волинського загону

■ Оксана СКРИПАЛЬ

У суботу, 1 жовтня, в пункті пропуску «Устилуг» правоохоронці затримали 46-річного мешканця Львівщини, який мікроавтобусом Mercedes їхав за кордон. Під час контролю оглядова група знайшла у сумці водія, на яку зреагував службовий собака, поліетиленові пакети та паперовий згорток з темно-зеленою і темно-коричневою речовинами – ймовірно, канабіс і гашиш.

Про виявлення ознак кримінального правопорушення, передбаченого ст. 305 КК України, прикордонники повідомили компетентні правоохоронні органи.

Знахідку за встановленим порядком вилучили для проведення експертизи. ■

Волинянин за чималі гроші переправляв військовозобов'язаних за кордон

Спритник налагодив незаконну схему одержання прибутку від сприяння виїзду військовозобов'язаних чоловіків з України

■ Інна НОВИК

Громадянин допомагав особам призовного віку виїждати до країн Євросоюзу через МПП «Порубне» у Чернівецькій області за паспортами громадян України для виїзду за кордон, у які вносив неправдиві відмітки про перебування особи на Консульському обліку України в іноземних державах, а також відмітки про постійне місце проживання за кордоном.

Чоловіка затримали 29 вересня на Волині після одержання 800 доларів США від чергового клієнта – буковинця, який замовив у нього відтиск та штамп Генерального консульства України у Кракові про постійне місце проживання на території Польщі та взяття на облік.

Вирішується питання щодо обрання підозрюваному запобіжного заходу. ■

У Луцьку пацієнт задушив іншого, бо «той хропів»

Підозрюваного у вбивстві волинянина взяли під варту

■ Сергій ВИШЕНЬКА

Минулого тижня у Луцькому реабілітаційному центрі 31-річний пацієнт із села Кобче Рожищенської територіальної громади задушив 73-літнього чоловіка, який теж там лікувався.

Як стало відомо журналісту «Волині» із власних джерел, душоуб убив літнього чоловіка через гучне хропіння.

Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Йому загрожує позбавлення волі на строк від семи до п'ятнадцяти років. ■

РЕКЛАМА

ГЕНІЙ, ЯКИЙ РЯТУЄ ЛЮДСТВО ВЖЕ 30 РОКІВ!!!

Доброго дня! Мене звали Ірина. Мабуть, всі вже чули про академіка Болотова, якого часто навіть називають українським да Вінчі. Вже 30 років розроблений і існує Бальзам Болотова, який допоміг мені і мільйонам людей. Після того, як я почала використовувати Бальзам, я мов народилася заново. В мене нормалізувалися рівень цукру і тиск, шлунок почав працювати, як годинник, суглоби не болять, навіть зморшки почали розгладжуватись. Я дякую Центру Болотова і самому академіку за такий порятунок – це просто диво.

Як же діє Бальзам:

Відповідає академік Болотов Борис Васильович:

Дію Бальзаму можна розкласти на етапи:

- 1) нормалізація кислотно-лужного балансу в організмі;
- 2) нормалізація роботи шлунка (результат відчувається вже через декілька днів).

Шлунок працює належним чином, їжа повністю перетравлюється, організм отримує всі поживні елементи і головне, не відкладаються шлаки, а, навпаки, організм очищується;

3) організм починає виводити нерозчинні солі, а це означає: очищуються судини, розчиняються камені у внутрішніх органах, розріджується кров, перестають боляти суглоби;

4) внутрішні органи починають працювати належним чином: нормалізується рівень цукру, тиск, нервова система приходить у норму, обмін речовин прискорюється, ми можемо відчути це на стані шкіри – розгладжуються зморшки, нормалізується вага.

На жаль, за статистикою, вже після 25 років кислотно-лужний баланс порушується, це стає початком багатьох захворювань.

Тим, хто хоче довго жити і не хворіти, раджу пити Бальзам, особливо тим, кому за 25. Я і сам його п'ю вже протягом 30 років і почувуюся чудово!

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ.

*вартість дзвінків згідно тарифам оператора, поштової втрати сплачує отримувач

замовляйте телефонами: (050) 271-28-88 або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! (067) 794-25-27

Пульт тижня

Фото із сайту radiosvoboda.org.

МАЛЕНЬКИЙ АРЕСТОВИЧ

«А ось і заміна», – написав Олексій Арестович.

«Не психуй!»: Арестович знайшов собі заміну у Торчинській громаді

Маленький волинянин зумів заспокоїти українців краще, ніж знаменитий радник Офісу Президента України

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

«Не психуй!» — відео з таким хештегом заповнило інтернет. А почалося все з трирічного Назара Будька, який мешкає у селі Усичі Луцького району. Ролик, де він розсилав борошно, а потім почав заспокоювати маму, поширила в соцмережах подруга родини. Відео стало вірусним і за кілька тижнів набрало понад 10 мільйонів переглядів та тисячі коментарів лише у тік-тоці.

Мама Назарка Ольга того дня готувала млинці, а потім син прийшов допомагати. Замурзаного хлопчика та кухню в борошні зняла для чоловіка, який зараз на фронті.

— Хотіла показати, що Назар уже вмів робити, і просто похвалилася кумі, — каже жінка.

Юля, донька подруги, захопилася побаченням і виклала відео в інтернет, а на ранок не повірили своїм очам.

— Коли ми прокинулися і зайшли в інтернет, були подивовані. Ролик почав дуже різко набирати: 13000 переглядів, 14... Тисячі просто росли, — пригадала дівчина.

Зараз уже більше 10 мільйонів переглядів і цифра продовжує зростати. А мережу тим часом заповнили меми з хештегом «не психуй», що стосуються і домашніх улюбленців, і стосунків у родині.

Під відео Назарка понад 9 тисяч коментарів. Дописувачі стверджують, що цей ролик для них як заспокійливе. Навіть Олексій Арестович, який славиться своїми «психотерапевтичними» промовами, поширив це відео на своїй сторінці, підписав коротко: «А ось і зміна».

Що Назар здобуде таку славу, його родина і не сподівалася. Тепер, сміються, висловом хлопця заспокоюють і себе, і знайомих. Назарко ж не обіцяє припинити бешкетувати, але все тепер може обіграти фірмовим: «Не психуй!».

За матеріалами ТСН. ■

83% опитаних українців – за вступ України до НАТО.

Про це інформує соціологічна група «Рейтинг». І хоч така підтримка українцями вступу до НАТО є найвищою за історію спостережень, скільки ще росіяни мають вбити наших співвітчизників, щоб вибір цього шляху став майже одноставним?!

Герой із сусідньої вулиці**У перший день війни Капелан — батько 6 дітей — пішов до військкомату**

Вдома на пана Олега з Перемоогою чекають дружина, чотири донечки та двійко синів

Сергій ХОМІНСЬКИЙ, речник 100-ї бригади ТРО Волині

А ще котячий квартет (три «британці» і один мейкун) та собачий дует. До речі, пси — Дік і Варта — належать до породи російсько-європейських лайок. Як жартує господар, це єдині «хороші руські», яких він знає.

А тепер тримайтеся ще міцніше! У цивільному житті Олег Олександрович був священником — пастором протестантської церкви. Звідсіля й позивний — Капелан.

Волонтерити чоловік почав ще 2014 року.

А вранці 24 лютого 2022-го швиденько склав найнеобхідніше

Фото з фейсбук-сторінки 100-ї окремої бригади територіальної оборони.

Що тут скажеш: справжній козак!

«У цивільному житті Олег Олександрович був священником — пастором протестантської церкви.»

у наплічник і пішов до військкомату: «Ми захищаємо свою Україну — благословенну Богом державу. І ми мусимо дати відсіч зазіханню ворога заради майбутнього наших дітей. Точно знаю, що Перемога буде за Україною — і буде все добре...» — спокійно говорить пан Олег. ■

Резонанс**«Сука ти, Вася»: одногрупник волинського священника взяв участь у проголошенні незаконної анексії**

Митрополит Луганський та Алчевський упц (мп) Пантелеймон (Поворознюк) був помічений у кремлівському палаці на урочистостях з нагоди незаконної анексії російською федерацією Херсонської, Запорізької, Луганської і Донецької областей України

Тетяна МЕЛЬНИК

Як пише журналістка Соня Кошкіна, сану митрополита Луганського тодішнього архієпископа Ровеньківського і Свердловського Пантелеймона (на фото обведений) предстоятель упц митрополит Онуфрій удостоїв у червні 2019 року. На той час його нова єпархія вже була розташована на окупованій росією території Луганщини. Пантелеймон відомий своєю співпрацею з ватажками «лнр». Він допомагав російським загарбникам виправдовувати їхню торгівню в Україну. А у травні, згідно з інформацією з відкритих джерел, взяв участь у «міжнародній конференції» «Традиційні релігії Донбасу — проти екстремізму та неонацизму», що відбувалася на окупованій території.

На цю новину відреагував священник ПЦУ з Нововолинська Ві-

Фото із сайту youtube.com.

Пантелеймон був помічений у кремлівському палаці на урочистостях під час телетрансляції.

ктор Мартиненко, який навчався разом із митрополитом-зрадником. «Ех, Вася, Вася... Однокурсник по академії Вася Поворознюк. Вася Паровоз ми його називали. Нині митрополит Луганський Пантелеймон... Але ж ти, Вася, сука!» — написав Віктор Мартиненко на своїй сторінці у фейсбуці.

P. S. Тим часом Луцька рада закликала заборонити московський патріархат. Депутати звернулися із такою вимогою до Верховної Ради, Кабміну,

Ради нацбезпеки і оборони України, а також голови Волинської облдержадміністрації. До речі, Юрія Погуляйка депутати просять негайно скасувати в установленому законодавством порядку статуту та державну реєстрацію релігійних громад упц мп на території області. А до парафіян упц мп обранці звернулися з проханням відкинути непорозуміння та сумніви, розірвати будь-які зв'язки із рпц, що допоможе збудувати єдину православну незалежну українську церкву. ■

Вітаємо!

10 жовтня 85-річчя святкуватиме шанована людина, ветеран шахтарської праці, дорогий дідусь, прадідусь **Мирон Павлович ГАБІТ.**

Дорогий імениннику, бажаємо щастя і радості, прекрасного самопочуття і відмінного здоров'я. Нехай кожен день вашого життя буде яскравим і насиченим, щоб ще довгі роки ваша мудрість допомагала нам у житті, ваша турбота дарувала тепло і затишок, зігрівала наші душі.

Хай доля квітне у роках прекрасних,
Життя приносить радість кожну мить.
І хоч на скронях сивина,
Нехай у серці гомонить весна,
В очах сміється сонце золоте,
А дерево життя зростає і цвіте.
Миру вам й достатку,
Злагоди й здоров'я на многії літа!

**З повагою, шаною та любов'ю
невістка, внучки, правнучка,
сім'ї Осіпових і Головачових.**

6 жовтня золотий ювілей спільного подружнього життя святкуватимуть дорогі батьки, жителі села Четвертня Луцького району

Василь Климович
та
Галина Миколаївна СВИРИДЮКИ.

Минуло вже пів віку з того часу, як у вашому житті цвіла весна. Стільки прожито і пережито разом, скроні побілила сивина. А в двері стукає ласкава осінь — багата, щедра, справді золота. Як нагорода за любов і мудрість, за ваші в парі прожиті літа. За те, що зберегли свою родину на хвилях часу, в радості й біді, за те, що долю порівно ділили і стали гідним прикладом у житті.

Тож будьте нам здорові та щасливі,
Хай спільний шлях ваш довго ще цвіте.
А сьогодні хай лунає пісня
Про батьківське весілля золоте!

З вдячністю та любов'ю діти, внуки.

■ Редакційний щоденник

«12-та година, а вона вже жертви хоче!»

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редактор відділу інформації газети «Волинь» Ірина КРАВЧУК

Нині як ніколи почало дратувати хамство. Колись «нападки» безпardonних людей мене просто ображали, тому намагалася їх уникати. Це вдавалося не завжди, бо ж тролейбуси, поліклініки, торгові центри і багато інших місць, де кількість таких персон зашкалювала, таки доводилося відвідувати. Нині ж утікати від токсичних громадян перестала. Тепер намагаюся зрозуміти, звідки ж витікають ці всі вимоги, претензії та обурення...

ВІЙНА ЗРОБИЛА НАС ДОБРИШИМИ?

Пригадайте кінець лютого. Тривога, сирени, перші жертви, невідомість... Сковані страхом українці хотіли лише одного — жити. Злість, образи, зневага й інші емоції, що нерідко ставали причинами конфліктів, раптом відійшли на задній план. Це логічно, бо ж на порозі смерті нема сенсу кричати на маршрутника, який забув віддати гривню, сварити касира через застарілий цінник у ковбасному відділі, погрозувати поліцією сусідам чи скаржитися на кульгавого пса в дворі. Навіть моя непомірно криклива знайома вперше здалася непоганою жіночкою, всі ж незнайомці були просто добрими

Хочеться вірити, що з часом наше суспільство таки стане толерантнішим і добрішим.

людьми, а сім'я взагалі — найціннішим скарбом...

Пригадую, як на початку весни зайшла в маршрутку і відчула незвичний для громадського місця затишок. Панувала якась атмосфера вдячності одне одному за те, що просто вийшли з дому і їдемо на роботу, а не до кордону. А ще — співчуття, бо ж хто зна, як воно далі буде...

СТРАХ ЗАСИНАЄ, ПРОКИДАЄТЬСЯ ХАМСТВО

Розпочався восьмий місяць війни. Більшість українців, які живуть на відносно мирних територіях, давно повернулися до звичного життя. Сирени вже не так ріжуть вуха, а тривожні новини сприймаються спокійніше. Військовий психолог Андрій Козінчук каже, що це нормально, бо на адаптацію до будь-яких умов існування нашій психіці потрібен приблизно місяць. Страх не зник, але поступово послабив свої ланцюги, й дихати стало легше. Відповідно люди поринули у своє життя і зациклилися на дрібних проблемах. Помітила, що у громадському транспорті знову з'явилися обурені панянки, які всю дорогу стежать, аби ніхто не зачепив їхні дороги черевики, моя сусідка від-

новила практику скаржитися власниці квартири, яку орендує: мовляв, надто гучно закриваю двері, а стома-толог грубо натякнув, щоб без доларів на прийом не приходила. Врешті я усвідомила, що левова частка хамства повернулася в наше життя, коли прийшла у відділення одного з державних банків.

Велика черга. Всі і без того роздратовані, а тут зачинається каса, до якої вишикувалася колона охочих заплатити за комунальні послуги. Працівниця фінустанови виходить у зал, де її зустрічає гучне «ех» і зневажливе похитування головами. Одна з клієнок вигукнула: «12-та година, а вона вже жертви хоче!» Касирка крізь зуби відповіла: «Я не жертви хочу, а відпочити від вас. Графік — на вхідних дверях...». Я теж трохи роздратована вийшла з відділення, вулицею йшла похоронна процесія: лучани прощалися із загиблим Героєм...

ЧОМУ ЛЮДИ ГРУБІЯНЯТЬ?

На думку психологині Наталії Шестак, хамамі — це невпевнені у собі люди, в яких немає почуття власної гідності та самоповаги. Вони намагаються хоч якимось способом привертнути до себе увагу, аби довести навколишнім, що насправді не є пустим місцем. Зазвичай, коли такі люди отримують мінімальну владу, часто намагаються поставити співрозмовника у незручне становище, аби наголосити, що на цей момент ситуацію контролюють вони. Це проявляється у виразі обличчя, інтонації, надмірній балакучості чи, навпаки, мовчанці. Причин такої поведінки безліч. Тут і досвід минулого, і щоденний стрес, і погане виховання.

Шкода, що найефективніше поведінку таких людей змогла відкорегувати війна, і то — ненадовго. Втім, хочеться вірити, що з часом наше суспільство таки стане толерантнішим і добрішим. А поки що психологи радять ніяк не реагувати на зухвалість або відповідати коротко і спокійно. Якщо ж ви задумалися і зрозуміли, що хамство тліє десь і у вашій душі, то краще покривчати на вазон вдома, а не на продавця кави у центрі міста... ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

АВТОРИНОК

- Продам автомобіль «Volkswagen Golf 4», 1.6 бензин, 2000 р. в., чорний колір, оригінальний пробіг — 244 тис. км, є сервісна книжка з Німеччини з підтвердженим пробігом. Кузов у гарному стані, підвіска зроблена, машина обслуговувалась вчасно, замінено щеплення та ГРМ, новий акумулятор. Уся електроніка працює. Ціна 168 000 грн. Реальною покупцю — хороший торг. Тел. 050 55 23 383.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам кінний плуг. Тел. 097 89 27 844.
- Продам культиватор. Тел. 097 89 27 844.
- Продам січкарку. Тел. 097 89 27 844.
- Продам двигун ЗІД. Тел. 097 89 27 844.
- Продам трактори «Джон Дір-2850» у доброму стані, «Джон Дір-2130» у робочому стані, МТЗ-82 (мала кабіна). Тел. 067 87 91 404.

- Продам картоплезиральний комбайн «Анна» (привезений з Польщі), гноєрозкидач. Ціни договірні. Тел.: 050 56 24 572, 095 44 35 663, 098 03 93 636.
- Продам сівалку зернову СЗУ-3.6 м, плуг 5-корпусний (Унія), 2-секційну дискову борону, культиватор «Резидент» (5.6 м). Тел. 098 52 21 249.
- Куплю електродвигун 2–4 кВт, 1000 об. хв., можна двигун-барaban. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.
- Куплю трактор Т-25 в будь-якому стані. Тел. 050 95 30 249.
- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпaгaт «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Терміново продається двомісний диван у дуже доброму стані, придбаний у 2021 році (м. Луцьк). Тел. 095 02 46 272.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щєбінь різних фракцій, цеглу (з доставкою). Тел. 050 37 81 998.
- Куплю 150 шт. вогнетривкої цегли (б/в). Тел. 050 64 46 840.
- Продам жом з Гнідавського цукрового заводу (доставка автомобілем ЗІЛ-самоскид, не більш як 50 км від Луцька), а також дрова (рубані, чурки, метрові, обрізки, твердих та м'яких порід), пісок, щєбінь, цеглу, відсів, чорнозем, гній, торфокрихту, землю на вимостку, бій, вивезу будівельне сміття. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та екскаватором. Тел.: 099 62 16 400, 068 20 84 863.
- Продам свіжий жом з Гнідавського цукрового заводу (доставка автомобілем ЗІЛ-самоскид, не більш як 50 км від Луцька), а також дрова (метрові, чурки, рубані, обрізки, твердих та м'яких порід), пісок, щєбінь, цеглу, відсів, чорнозем, гній, торфокрихту, землю на вимостку, бій, вивезу будівельне сміття. Тел.: 095 43 82 357, 066 78 40 148.
- Продам жом, торфобрикет, щєбінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щєбінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам молоду кізочку (погуляна) від молочної кози. Тел. 095 67 72 105.
- Купую постійно корів, биків, коней, лошат, свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

- Виготовляю кольорові металеві штахети у будь-якому кольорі — матові, глянцева, під світле та темне дерево (шир. — 10, 11, 13 см), а також штахети горизонтального типу до 3 м, капелюхи на стовпці, парпети на фундаменті, ринви, труби кольорові та оцинковані. Доставка. Тел.: 096 12 92 588, 050 64 46 840.
- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.
- Будує, ремонтує, проектує каміни, печі, барбекю, копиліні. Тел.: 050 33 78 455, 067 26 56 458.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

- Загублене службове посвідчення (ПС 087808), видане 10.07.18 р. Донецьким прикордонним загonom, Донецько-Луганського регіонального управління на ім'я Ковальчук Андрій Олександрович, вважати недійсним.

Особливий випадок

На 50-річчя воїна мама видала збірку його поезій

Другий син у ці дні перебував у країні ворога. Тому найбільша мрія Тетяни Шарко із Нововолинська — аби брати, які зараз по різні сторони барикад, хоч понад усе люблять Україну, таки зустрілися й обійнялися під мирним небом

Валентина ПЕТРОЩУК

«НИКОЛИ НЕ ПОШКОДУВАЛА, ЩО ВІДДАЛА СВОЄ СЕРЦЕ ВОЛИНЯНИНУ І ВОЛИНІ»

У далекому Баку Тетянка була старшою донькою у сім'ї заслуженого діяча мистецтв Азербайджану, завідувача постановочної частини місцевого драмтеатру Костянтин Георгійовича та юристки Ірини Костянтинівни Борновицьких. Усі роки дівчинка вчилася на відмінно, отож її в числі небагатьох однолітків після закінчення середньої школи рекомендували на навчання до Київського педагогічного інституту імені Горького (нині — імені Драгоманова) для здобуття там фаху логопеда, сурдопедагога. І з тих пір уже більш як пів століття для неї і її дітей Україна — найрідніший серцю край, який вони дуже люблять.

Доля не скупилася на випробування для Тетяни Шарко. Та вона жодного разу не пошкодувала, що залишилася в Україні. Особливо важко матері зараз, коли її сини через нездорові амбіції ненависного московського карлика опинилися по різні сторони цієї безглуздої жорстокої війни. Ні, погляди її старшого сина Костянтина щодо України, який після закінчення ще у 1991 році Ленінградської військової медичної академії залишився там жити і працювати, бо одружився з місцевою дівчиною, не змінилися. Та добре розуміє тепер уже дорослий і самодостатній чоловік, що так, як було раніше, уже ніколи більше не буде. А йому дуже хочеться частіше пригорнути до серця свою матусю, ділитися найсокровеннішим із братом. Та коли тепер це буде? Тим більше його брат Сашко уже наступного дня після початку війни пішов добровольцем за-

хищати недоторканність рубежів рідної України. Отож перше питання, яке ставить матусі, коли вдається поспілкуватися по скайпу, — як Саша, чи все з ним добре? До речі, молодший брат також свого часу закінчив Ленінградський гірничий інститут. Але повернувся на Волинь і аж до війни працював на вугільних підприємствах рідного міста.

Затишна квартира Тетяни Костянтинівни Шарко потопає у кімнатних квітах. Особливо милують зір різнобарвні фіалки. Догляд за ними відволікає на деякий час від тривожних думок. Так і цього разу, показавши улюблені рослини, жінка, ніби сторінки книги, почала перегортати у пам'яті прожиті і пережиті.

Навчаючись у Києві, вже на другому курсі вийшла заміж, поєднавши свою долю з волинським легенем з багатодітною

«Думками й помислами Тетяна Костянтинівна найчастіше тепер із сином, який з другого дня війни виборює мир в Україні.»

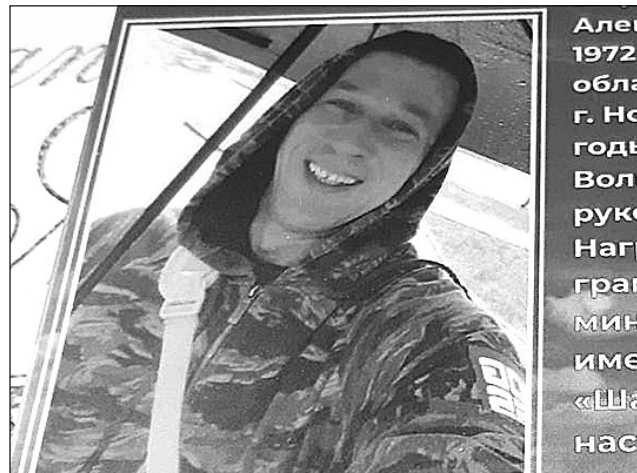
родини із села Ворчин колишнього Володимир-Волинського району. Олексій також здобував вищу освіту в Київському інженерно-будівельному інституті, а їхні гуртожитки були поруч. Отож якогось дня просто так вже не розминулися. Льоші відразу сподобалася чорнява симпатична юнка з далекого Азербайджану. Відповіла взаємністю. А коли невдовзі запропонував руку і серце — погодилася.

— Жодного разу про свій вибір не пошкодувала, — каже, змахуючи непрохану сльозу, адже

Фото Валентини ПЕТРОЩУК.

Якось сама собою в пані Тетяні виникла думка видати до ювілею сина збірку бодай невеличким тиражем, щоб подарувати рідним та близьким людям.

За її Сашко тримає кулаки увесь Нововолинськ.

вісім років тому її Олексій раптово пішов у засвіти. — Бо жили дружно, виховали чудових, добрих і чуйних синів, дочекалися онуків.

Тетяна та Олексій в одному році закінчили навчання у вишар. За направленням чоловіка скерували на будівництво атомної електростанції на півострів Мангшлак, що у Казахстані. Туди ж поїхала і вона уже з маленьким сином на руках. Влаштувалася вихователькою у дитячому садочку. А на третьому році проживання у Мангшлаку завагітніла. Разом з чоловіком

вирішили, що народжувати буде в Україні. Відтак поїхала до батьків Олексія, і там з'явився на світ їхній Сашко. Ще через певний час повернувся до сім'ї татусь. Тоді йому відразу запропонували посаду начальника дільниці у Нововолинському «Промжитлобуді».

З того часу ось уже майже пів віку Тетяна Костянтинівна живе у шахтарському місті. Між іншим, працювати за фахом логопеда-сурдоперекладача почала у селищі Жовтневому (нині Благодатне), де відкрили у дитячому садочку № 8 групу

для навчання глухонімих діточок, яких вона особисто шукала по всій Волині. Сім років проіснувала така група, а потім перевели до Луцька. Пропонували й Тетяні Костянтинівні переїхати до обласного центру, але не захотіла залишати Нововолинськ. У 1980 році її прийняли на посаду логопеда при міському відділі освіти.

— Я й до сьогодні вдячна Марії Андріївні Юрченко, яка дуже допомагала мені у перші місяці роботи, — каже пані Тетяна. — На жаль, наші дороги розійшлися, бо вона виїхала з Нововолинська. Тоді ще не було мобільного зв'язку, отож за клопатами і буднями ми загубили одна одну.

«ТЕПЕР НА ФРОНТІ МІЙ САШКО ПИШЕ ВІРШІ УКРАЇНСЬКОЮ»

Свого часу довелося Тетяні Шарко скуштувати й заробітчанського хліба — три роки працювала в Італії.

— То були так звані лихі роки, — згадує Тетяна Костянтинівна. — По пів року і більше затримували виплати заробітку, а старший син якраз закінчував навчання, отож треба було фінансово допомагати. А ще утворився величезний борг за комунальні послуги. І вже не було іншого шляху, аніж податися на заробітки. Через три роки, як тільки погасили усі борги, повернулася додому.

І знову чергове випробування чекало на неї — у страшну аварію потрапила її молодша сестра Ніна, яка на той час жила в Ростові-на-Дону. Ні хвилини не роздумуючи, поїхала в Росію, щоб доглядати за нею. Та, на жаль, через три місяці сестри не стало. Дуже важко пережила цю втрату. Порятунком знаходила у роботі — п'ять років працювала психологом у Нововолинському ПТУ № 11. Звідти й вийшла, як кажуть, на заслужений відпочинок. А біди підстерігали знову — помер чоловік, а потім важко захворіла сама і уже перенесла дві складні операції.

— За сорок років педагогічної роботи маю трохи більше чотирьох тисяч гривень пенсії, — каже Тетяна Костянтинівна. — На жаль, цих коштів не вистачає навіть на ліки, які, аби жити, маю тепер приймати щодня. А ще ж треба харчуватися, розраховуватися за комуналку. Звичайно,

не вижила б, якби не сини. Вони у мене — найкращі, бо підтримують завжди і в усьому. Турбуються про мене тепер уже дорослі онуки. Найстарший Кирило, якому нещодавно виповнився 31 рік, пішов стежиною батька і став лікарем. Закінчує педінститут внучка Юлія. Студентка Одеського коледжу й донька Сашка — Настуня, а його син Ігор уже працює у відділенні Приватбанку у Львові.

Відколи почалася війна, думками й помислами Тетяна Костянтинівна найчастіше тепер із сином, який з другого дня війни виборює мир в Україні. 22 травня йому виповнилося п'ятдесят. У душі тепліла надія, що цього дня їй вдасться побачити сина. Так і сталося. Готувала Сашкові особливий подарунок: його хобі — поетична творчість. І, як правило, першим поціновувачем віршів є матуся. Старанно збирала цю поезію і складала листочок до листочка родевіяності, — згадує Тетяна Костянтинівна. — По пів року і більше затримували виплати заробітку, а старший син якраз закінчував навчання, отож треба було фінансово допомагати. А ще утворився величезний борг за комунальні послуги. І вже не було іншого шляху, аніж податися на заробітки. Через три роки, як тільки погасили усі борги, повернулася додому.

І знову чергове випробування чекало на неї — у страшну аварію потрапила її молодша сестра Ніна, яка на той час жила в Ростові-на-Дону. Ні хвилини не роздумуючи, поїхала в Росію, щоб доглядати за нею. Та, на жаль, через три місяці сестри не стало. Дуже важко пережила цю втрату. Порятунком знаходила у роботі — п'ять років працювала психологом у Нововолинському ПТУ № 11. Звідти й вийшла, як кажуть, на заслужений відпочинок. А біди підстерігали знову — помер чоловік, а потім важко захворіла сама і уже перенесла дві складні операції.

— За сорок років педагогічної роботи маю трохи більше чотирьох тисяч гривень пенсії, — каже Тетяна Костянтинівна. — На жаль, цих коштів не вистачає навіть на ліки, які, аби жити, маю тепер приймати щодня. А ще ж треба харчуватися, розраховуватися за комуналку. Звичайно, не вижила б, якби не сини. Вони у мене — найкращі, бо підтримують завжди і в усьому. Турбуються про мене тепер уже дорослі онуки. Найстарший Кирило, якому нещодавно виповнився 31 рік, пішов стежиною батька і став лікарем. Закінчує педінститут внучка Юлія. Студентка Одеського коледжу й донька Сашка — Настуня, а його син Ігор уже працює у відділенні Приватбанку у Львові.

РЕКЛАМА

Блоки від виробника
СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40

без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40 20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40; 20x20x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки, та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332,
0976492371.

ВСЕ ДЛЯ ОПАЛЕННЯ!

Монтаж та обслуговування.

Тел.: 0663077303,
0961126064.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарство візьме на роботу в межах України водія на автомобіль DAF. Категорія СЕ. Заробітна плата за домовленістю.

Тел. 0676780419
(Володимир Леонідович).

Репортаж із глибинки

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Ольга Павлівна полюбила маленьке село, де «тихо, спокійно, ліс є, як і там, де народилася».

Микола Володимирович з технікою «на ти», бо ж за фахом механізатор.

«Поки два наші сини на війні, ми на трьох господарствах хазяюємо — своєму і їхніх»

Марію-Волю не покинули тільки ті люди, для яких це село стало наймилішим. Завдяки їм воно й збереглося донині, хоч уже не 190 дворів тут, як було в повоєнні роки, а двадцять шість. Та й то лише в сімнадцяти з них вечірньої пори світяться вікна — решта стоїть пустою

Катерина ЗУБЧУК

ЧОМУ ОЛЬГА ПАВЛІВНА ТЕПЕР НЕ РОЗЛУЧАЄТЬСЯ З МОБІЛКОЮ?

Був вересневий погожий день, яким перший місяць осені тішив нечасто. Ми їхали вулицею Новою.

— Вона найбільша. Є ще Лісна — ото й усе, — розповідала староста Селецького старостинського округу Володимирського району Ольга Антонюк, з якою ми приїхали в Марію-Волю — одне із сіл її округу. — І живе тут тридцять вісім чоловік, хоч зареєстровано п'ятдесят шість. Он там стоїть порожня хата, і там... Батьки померли — син чи онук прописаний, а фактично їх тут нема. Люди зараз у полі, бо ж картоплю через дощі ще багато хто не викопав. Не кожного можна застати вдома...

Нам пощастило. Подружжя Ольги й Миколи Онишкевичів поралося на обійсті. Правда, як дізналися з перших їхніх слів, вони тільки-но вернулися із Сельця. Тож, якби трохи раніш приїхали, то тільки замка на дверях побачили б.

— Поки два наші два сини, Андрій та Вадим, на війні, ми на трьох господарствах хазяюємо — своєму і їхніх, — каже Ольга Павлівна. — А тут ще подзвонив Андрій і сказав, що волонтери вирушають сьогодні якраз туди, де він перебуває. Тож до Володимира спішимо — для нього передачку зібрали.

— Вони воювали і в 2014–2015 роках, — долучається до розмови Микола Володимирович. — Коли їх демобілізували, то видали на руки документ, за яким у разі воєнного стану без попереджень мають з'явитися у військкомат. 24 лютого почалася війна. На другий день, в п'ятницю, сини були ще вдома, а в суботу вчепилися невідступно, щоб я віз їх у військкомат. Я й завіз. Старший, Андрій, уже в понеділок вирушив на передову. А молодший, Вадим, ще два місяці служив у роті охорони, а потім з 24-ю бригадою поїхав на Схід України.

Вісім років тому боліла душа батьків за синів, біля яких ходила смерть, і зараз, коли йде повномасштабна війна, думка про них і вдень, і вночі. Просять Бога, щоб уберіг їх. Жінка, як висловилася, з мобілкою не розлучається, хоч раніше клала телефон десь у хаті й забувала про нього

Під літньою кухнею в Онишкевичів — ось такий музейний куточок, облаштований господинею, у якій романтична натура.

за роботою. Одна думка не покидає її: а раптом один чи другий син подзвонить? Вони, правда, не кажуть матері, де саме воюють, — не хочуть хвилювати. А вона ж все одно ди-

Вісім років тому боліла душа батьків за синів, біля яких ходила смерть, і зараз, коли йде повномасштабна війна, думка про них і вдень, і вночі. Просять Бога, щоб уберіг їх.

вється телевизор, чує про бої, й страх її бере: «А може, то й мої там?..».

Одне слово, перш розмова про найбільш наболіле. Вже затим — про те, як Онишкевичам живеться в такому маленькому селі: невже не хотілося перебраться у Селець чи Зимне? Виявляється, лише Микола Володимирович місцевий. Ольга Павлівна — родом із Конища, що на Ратнівщині. А знайшли одне одного, коли вчилися в Горохівському радгосп-технікумі. Зовсім молодю

дівчиною вийшла заміж за хлопця з Марії-Волі. Уже тридцять сім років тут. Полюбила маленьке село, бо воно тихе, спокійне, ліс є, як і там, де народилася.

Микола Онишкевич зараз працює землевпорядником Селецького й Бубнівського старостинських округів. Він, як сам висловився, з технікою «на ти», бо за фахом механізатор. А після армії закінчив ще й прискорені курси агрономів, тож коли в 1990-х роках почалася земельна реформа, пішов працювати за цією спеціальністю.

— Я своє село знаю ще великим, — розповідає чоловік. — Піднімав погосподарські книги за 1945–1950-і роки, то, за їхніми даними, 190 дворів нараховувалося тут. А погубило Марію-Волю те, що вона потрапила в число неперспективних сіл. У нас же школа початкова була, в якій навчалося тридцять двоє учнів. І я ще перші три класи тут кінчав — як її вже закрили, то в Селець пішов. Зараз і сліду не залишилося від того будиночка...

Зате в душі чоловіка є такий теплий спогад про село, де колись було людно.

Закінчення на с. 7

Увага, вікторина!

«Я там не бачив людей, які б недоїдали...»

От за ці слова про Голодомор в Україні (далі взагалі йшли безбожні: «а діти були навдивовижу кругленькі») ми і назвали знаменитого британського драматурга Бернарда Шоу всесвітньо відомим брехуном, придумуючи запитання, відповідь на яке оголосимо сьогодні

Грицько ГАРБУЗ

Але насамперед маємо нагадати саме запитання, яке з другої спроби вам таки вдалося розкусити.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-21»

Шоу, вогнепровідний «змія», вибух, вогонь, дим... Ці слова передають знамениту цитату-загадку всесвітньо відомого діяча (брехуна — щодо України) про небезпечну річ, що знаходиться в спеціальному мішечку на одязі його товариша, якого він через ці предмети називає йолопом. Тут, до речі, дає справедливу характеристику, бо приятель зумисно гробить здоров'я. А прізвище базікала є навіть серед слів цього запитання. Тож шукайте спеціальний мішечок на одязі, а щодо «небезпечної речі», то в українському парламенті час від часу проти неї приймають закони.

Що за предмети ми сьогодні заховали у гранатобузі?

Якщо Сталін отруїв мозок Бернарду Шоу (як путін Ілону Маску), то сам британець виступав проти іншого отруєння — тютюнового. «Цигарка — це бікфордів шнур, на одному кінці якого вогник, а на другому — дурник», — заявив він.

— Цигарка — це бікфордів шнур, на одному кінці якого вогник, а на другому — дурник, — заявив Бернард Шоу.

Слово-відповідь — «цигарки» — ми отримали від 8 наших учасників. А оскільки переможців туру має бути два, то вдалися до жеребкування. І допоміг нам у цьому заслужений юрист України, засновник адвокатської компанії «Конфідент» у Луцьку Сергій Сафулько, який цими днями святкує чудовий ювілей.

Завдяки Сергію Федоровичу фортуна цього разу усміхнулась Марії Маїло із міста Житомира і хмельничанину Сергію Ковальчуку. Від їхнього імені ми і перекажемо по 100 гривень на підтримку ЗСУ.

Переможцям туру — низький уклін, а нам час шукати нових.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-23»

Якби до кількості забитих «Реалом» голів додати їх половину і ще десять точних влучень, то «королівський клуб» рівно би сто разів вразив ворота суперника. Скільки м'ячів відправили конкурентам мадридці? Це число ми і заховали.

Що знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 16 жовтня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776** і **0672829775**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розіграші призових волонтерських 200 гривень (100 — від газети «Волинь» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перекажемо на допомогу українській армії, зазначивши ваше ім'я як волонтера-благодійника. ■

Анекдот

— Аліно, я не зрозумів, що це за чужий чоловік в тебе у ліжку?

— Петре, мені було так тоскно, так самотньо, пробач, що я тебе недочекалася.

— Але ж я тільки відродив зі сміттям виніс!!!